

DAN POSVEĆENOGL ŽIVOTA



Svijećnica, 2. veljače 2015.

prigodni molitveni materijali

Ured za pastoral duhovnih zvanja i ministranata, Varaždin 2015.

Svjećnica

uvod u Euharistijsko slavlje

Draga braćo i sestre u Kristu!

Prije četrdeset dana radosno smo proslavili blagdan Gospodnjega rođenja, Božić, a danas slavimo onaj dan kada su Marija i Josip prikazali Isusa u Hramu. Današnji blagdan još zovemo i Svjećnica. Ovaj blagdan je ponajprije blagdan susreta Boga i čovjeka.

Bog se u Isusu pokazuje ljudima kao svjetlost narodima. Prepoznati i susresti ga mogu oni koji su čista srca, koji su ponizni, pravedni i bogobojazni. Svojim svjetlom Bog želi rasvijetliti naša srca i naše živote te nas Duhom Svetim uputiti da poput starca Šimuna i mi budemo na pravom mjestu u pravo vrijeme.

Svakom čovjeku Bog u Isusu dolazi u susret. Svakom je čovjeku upućeno svjetlo Božje koje raspršuje tmine beznađa, napuštenosti i očaja. Bog se u Isusu želi susresti sa svakim čovjekom i dati mu mogućnost spasenja.

Mi smo danas donijeli svijeće na blagoslov. Svjetlost svijeće nas kršćane prati od početka našeg života pa sve do njegova kraja. Svjeću vjere koja je zapaljena na našem krštenju, valja nama nositi u svim trenucima našeg života i svjedočiti da pripadamo Kristu.

Današnji blagdan, nas kršćane, poziva da se otvorimo djelovanju Duha Svetoga i da zapalimo svjetlo vjere, koju trebamo svjedočiti u svakodnevničici našeg života, te tako omogućimo susret s Bogom svakome tko nas susretne.

Danas je i Dan posvećenog života u Godini posvećenog života. Danas smo pozvani moliti za osobe koje su svoj život posvetile Bogu kroz zavjete čistoće, poslušnosti i siromaštva. To su redovnici i redovnice. Molimo danas za njih da budu Božja svjetla u svijetu, svjetla Božje blizine i dobrote.

Sada ćemo blagosloviti svijeće.

Blagoslov (vidi Rimski misal str. 473)

Svijećnica

prijedlog za propovijed

Vjerujem da nam ne prođe ni jedan dan, a da nekoga ne susretnemo. Susreti su sastavni dio našeg života. Živimo u susretima i po susretima. Nekim susretima žurimo, a od nekih susreta bježimo glavom bez obzira. Susreti su naša subrina, jer kroz njih otkrivamo ljudi oko sebe, ali ponajprije otkrivamo sami sebe.

Kao ljudi, kao duhovna bića, ostvarujemo se u susretima. U susretima s prirodom, s bližnjima i u susretu s Bogom. Čak i u onim površnim, kratkim, neobaveznim susretima.

Kaže se da ništa ne treba čekati i da svemu treba ići u susret. Nažalost mi ljudi najčešće srljamo u one susrete koji nas odvode u zlo, u nevolje, a izbjegavamo susresti se s onim što bi nas moglo promijeniti na bolje.

Jedan od takvih susreta jest i susret sa Bogom.

Izbjegavamo susresti živoga Boga. Obično nemamo vremena za susret sa Bogom, ali zato živimo za susrete s bližnjima.

Ali neki susreti, pa ma kako znali biti kratki, mogu čovjeku u cijelosti promijeniti život. Mogu postati prijelomna točka u našem životu.

Susret s Bogom uvijek čovjeka promjeni. Htio on to ili ne htio.

Samo je pitanje; da li čovjek čezne sa takvim susretom, da li čovjek traži susresti se s Bogom?

Cijela naša kršćanska vjera može se sažeti u tu tako jednostavnu riječ: „susret“. Poruka kršćanstva je da je lice našeg Boga okrenuto prema nama u osobi Isusa Krista. Zato se mi i možemo s Bogom susresti „licem u lice“. Nitko zato nema pravo reći da je Boga nemoguće vidjeti i sa njim se susresti.

Kršćanstvo je, slobodno možemo reći, ljubavna priča. Priča o ljubavi Boga prema čovjeku.

U današnjem Evandelja po Luki, svjedočimo jednom susretu. Susretu Isusa i starca Šimuna. Starac Šimun je imao samo jednu želju u svojem životu – susresti Mesiju. Živio je za taj trenutak. Blagdan Prikazanja Gospodinovog u Hramu poznat je u narodu još kao Svijećnica ili Gospa Svijećna. Grčka crkva nazvala je ovaj blagdan „blagdan susreta“. U Lukinom Evandelju susreću se Stari i Novi savez, susreću se Bog i čovjek. Susreću se starac Šimun i Isus Krist.

Šimun je sretan, ispunjen. Ostvarila mu se je životna želja. Sada je spremam otići. Umrijeti.

Ali što je to starac Šimun uistinu video?

On u svojim rukama drži malo, bespomoćno dijete. Da li je moguće da je to malo bespomoćno dijete Mesija? Da li je moguće da u licu tog malog djeteta gleda lice Božje? Ali taj starac, za kojega evanđelje kaže da je „pravedan i bogobojsazan“, bijaše čovjek pun

vjere, pun Duha Svetoga. Bez vjere, on ne bi video ništa doli obična djeteta.

Ali Šimun, taj „pravedan i bogobojazan“ čovjek, stoji prepun radosti i zahvalnosti, držeći Isusa u svojim rukama. Jer ono što starac Šimun drži u svojim rukama jest – budućnost. On vidi Mesiju koji će žrtvom na križu spasiti i otkupiti čovjeka i pozvati ga u novi vječni Savez Boga i čovjeka. On vidi novu zajednicu – Crkvu - narod otkupljenih.

On vidi vječno blaženstvo koje je Bog pripravio za one koji će ga naslijedovati. On vidi tu budućnost. On dodiruje tu budućnost koja će se ostvariti po tome djetetu. I on je zadovoljan. Zbog ovog je susreta živio, a nakon njega može u miru umrijeti.

Ali taj susret Boga i čovjeka u Hramu, nije samo događaj koji ostaje daleko u našoj povijesti, on se ponavlja i danas. Ponovno, neprekidno, iz dana u dan u Božjim hramovima današnjice – u svim crkvama svijeta.

I mi danas u svojim rukama, u Svetoj Pričesti, možemo držati Krista. I mi možemo vidjeti i okusiti obećanu nam budućnost. I mi, danas, susrećući Krista, možemo biti radosni i u miru.

Zapitajmo se danas: Da li imam vjeru starca Šimuna da u komadiću bijelog kruha prepoznajem Isusa, da u tom kruhu susrećem živoga Boga? Božje lice. Božju ljubav. Da li u nama postoji čežnja za takvim susretom? Jer takav susret nas mijenja, ispunja radošću i mirom.

Ali nažalost, mnogi nemaju vremena za susret s Kristom. Njima se užasno žuri.

Nemaju vremena za nedjeljna i blagdanska Euharistijska slavlja, na kojima smo često i mi sami prisutni samo tijelom, a ne i srcem, jer se ponašamo kao oni koji idu u crkvu, koji idu na misu, a ne kao oni koji idu u Božju blizinu, koji idu na susret sa živim Bogom. Istina je da je susret sa živim Bogom, uvijek pun iznenađenja. Dolazi kao malo dijete, dolazi u obličju kruha i vina, ali se na tome ne zaustavlja.

Mi mislimo kako je crkva i nedjeljna misa jedino mjesto i jedino vrijeme gdje i kada možemo susresti Boga.

Međutim Isus među nas dolazi prorušen. Baš kao što je pred Šimuna došao kao maleno dijete, Isus pred nas dolazi kao siromah, kao beskućnik, kao bolesnik, kao zatvorenik, kao onaj koji je gladan, žedan i koji je gol i bos.

I onoga dana, kada je Isus prikazan u Hramu, mnoge osobe, pa i one posvećene u Hramu, nisu bile u stanju prepoznati nazočnost Mesije među njima, tako je i danas mnoštvo onih koji ga ne prepoznaju i ne vide; ni u sakramentima, ni u potrebnom čovjeku. Dapače, ne samo da ga nisu u stanju vidjeti, nego najčešće, u velikom luku izbjegavaju takav susret sa skrivenim Bogom.

U tome ne prednjače samo oni bez vjere ili slabe vjere. Mnogi pravi vjernici izbjegavaju susret sa živim Bogom jer se boje.

Bojimo se da taj susret sa živim Bogom ne poremeti naše ustaljene rasporede, rutine i navike. Bojimo se da živi Bog ne razvali naše „kule od pjeska“. Bojimo se da Isus Krist ne zavlada našim životom, jer on je zahtjevan Bog. Nije on poput svih tih silnih „bogova“ kojima se klanjamo svakog dana i koji nam podilaze u našoj oholosti i egoizmu.

Zato mi najčešće zatvaramo oči i pravimo se kao da Bog nije tu, pokraj nas. Na cesti našeg života. Radije ga zatvaramo u crkve i iz običaja ga posjetimo samo nedjeljom, a u međuvremenu živimo neko svoje privatno evanđelje.

Ali baš zbog toga je Isus došao. Da prosvijetli naše pameti, da ugrije naša srca, da promijeni naše živote po našim susretima sa njime.

Ako želimo dovesti u red svoj život, ako želimo dovesti u red svoju obitelj, ako želimo dovesti u red svoju Domovinu, ako želimo dovesti u red ovaj svijet, onda se trebamo moliti Duhu Svetom da imamo oči i vjeru starca Šimuna.

Oči i vjeru kojima bismo bili u stanju prepoznati Božju sveprisutnost među nama. Onda se sa njim možemo susresti, i potim susretima, poput sv. Pavla apostola, postati ljudi po kojim živi sam Krist. Postati njegova živa prisutnost u ovome svijetu. Jedino to je pravi put kako bismo konačno mogli susreli živoga Boga u vječnosti licem u lice.

Danas je Dan posvećenog života. Danas je dan redovnika i redovnica. Oni danas obnavljaju svoje zavjete čistoće, poslušnosti i siromaštva, po kojima su se posvetili Bogu. Oni svjedoče ljepotu vječnoga života već sada na zemlji. Danas molimo Boga za njih, da svojim životom budu odraz Božjega lica, da kroz svoje susrete svjedoče Krista koji ih je pozvao na posvećeni život.

Bog sve nas, svakog dana, poziva k sebi i šalje nas u svijet kao svoje apostole da pronosimo ljepotu i ljubav našeg Nebeskog Oca. Zato, ne izbjegavajmo susret s Bogom, ne čekajmo pasivno, nego mu krenimo u susret, kao što je on danas u Hramu pošao u susret nama, svome narodu, ga da spasi. Amen

Svjećnica

molitva vjernika

Stojeći u prisutnosti živoga Boga, usred hrama njegova, uputimo Bogu naše ponizne molbe sa dubokim pouzdanjem da ćemo biti uslišani u našim potrebama.

- 1. Kriſte, zapovjedio si svojim apostolima: "Idite po svem svijetu i propovijedajte Evanelje." Molimo te, udijeli svim apostolima današnjice; ponajprije papi Franji, svim biskupima, svećenicima, đakonima, redovnicima i redovnicama širom svijeta, obilje Duha Svetoga da budu tvoji istinski svjedoci i navjestitelji tvoje riječi. Molimo te**
- 2. Kriſte, pozvao si mnoge muškarce i žene rekavši im: „Dodi i slijedi me.“ Danas te posebno molimo za sve osobe koje žive posvećeni život kao redovnici i redovnice. Oni su se posvetili tebi kroz zavjete poslušnosti, siromaštva i čistoće. Molimo te da svojim životom na zemlji budu odraz tvoje svetosti svim ljudima. Molimo te**
- 3. Kriſte, svojim rođenjem u ljudskoj obitelji posvetio si obiteljski život. Molimo te da naše obitelji budu mesta žive vjere, nade i ufanja u tebe, kako bi bile blagoslovljena mjesta za nastanak novih duhovnih zvanja. Molimo te**
- 4. Kriſte, molimo te za sve misionare i misionarke koji su spremno pošli po cijelom svijetu naviještati Radosnu vijest spasenja. Budi im Gospodine jakost i utjeha u svim trenucima njihove velikodušne službe. Molimo te**
- 5. Kriſte, mnogi te još nisu upoznali. Mnogi se još nisu susreli sa tobom. Podaj svim vjernicima svijeta da svojim životom svjedoče tvoju ljubav i dobrotu koju imaš prema svakom čovjeku, da se tako mnoge duše pridruže narodu spašenih. Molimo te**
- 6. Kriſte, tvoja majka Marija pratila te je uvijek na cijelom tvojem životnom putu. Daj da svi mi, poput Marije, slijedimo i slušamo tebe u dobru i zlu našega života, kako bismo jednom mogli doći k tebi u nebesko kraljevstvo. Molimo te**
- 7. Kriſte, ti si svjetlost vječna svim vjernim mrtvima. Uvedi u svoje vječno blaženstvo sve naše pokojne, a osobito one koji su život proveli u svetim duhovnim zvanjima. Molimo te**

Primi i usliši, vječni i sveti Bože, ove naše izrečene prošnje, koje ti upućujemo sa ovoga svetog mjeseca. Po Kristu našem Gospodinu. Amen

Svjećnica

priča jedne svijeće

-meditacija poslije Pričesti uz zapaljenu svijeću-

(ispred oltara se postavlja zapaljena uskrsna svijeća ili može netko od mladih u ruci drži zapaljenu svijeću)

**Zapalili ste me i gledate moje svjetlo,
Radujete se jasnoći i toplini koju darivam.
Veselim se da smijem gorjeti za vas,
da nije tako, ležala bih možda negdje u staroj
kutiji bez ikakve koristi.
Smisao dobivam tek po tome što gorim.
Ali, dobro znam, što dulje gorim,
to kraća postajem, to se više bližim svojem kraju.
- Izgorjela je! – reći ćete,
a ono što je od mene ostalo, bacit ćete.
Znam, za mene postoje uvijek ove dvije
mogućnosti: ili ostajem u kutiji nedirnuta,
zaboravljena u tami,
ili gorim, postajem sve kraća, dajem sve što imam.
U korist svjetla i topline dovodim sebe kraju.
Ipak mislim da je ljepše i pametnije
ako smijem nešto dati od sebe,
nego ostati hladna i ležati u mračnoj kutiji.
- Gledaj, isto je tako s vama ljudima:
ili se povučete, ostanete sami za sebe i sve je hladno i prazno,
ili se približite ljudima i darujete im od svoje topline i ljubavi
i tek onda dobiva vaš život smisao; on je ispunjen.
Ali znajte i to, da za ovo morate dati
nešto od sebe samih, nešto od svoje radosti,
od svoje srčanosti, od svojega smijeha,
možda i nešto od svoje tuge.
I ne treba bojažljivo razmišljati o tome
kako ćete sačuvati sami sebe.
Mislim da samo onaj koji druge veseli,
postaje još veseliji.
Samo onaj koji je svjetlo drugima,
sam će primati svjetlo.
Što više gorite za druge,
to će svjetlige biti u vama samima.
Mislim da su mnogi ljudi samo zato tmurni i
neraspoloženi jer se plaše biti ovdje za druge,
donositi drugima svjetlo.
Tuže se i neprestano mrmljaju na teška vremena.
Još nisu shvatili: ovo jedno jedino svjetlo koje gori
vrijednije je nego sva tama svijeta.**

**Dopustite, dakle, da vas malo, ohrabrim ja, sitna, mala svijeća.
Čovječe, uči od svijeće.**

Živi. Svijetli.

- Vi ste svjetlost svijeta – govori nam Gospodin.

**Izgaraj služeći, da jednom budeš upaljen kao svjetlost vječna kod
Boga.**

Svjećnica

Euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja

Svet, svet, svet... ili neka druga prigodna pjesma za izlaganje Presvetog Oltarskog Sakramenta

MOLITVA

Klečimo pred tobom Isuse i klanjamo se tvojemu svetom licu skrivenom u ovom siromašnom komadiću kruha. Isuse, Bože naš, u ovom molitvenom susretu, molimo te da nam otkriješ svoje lice. Lice koje je puno iznenađenja, lice koje nam otkrivaš u svetim evanđeljima, kako bi i mi, koji smo stvoreni na sliku Božju, mogli biti tvoje lice svojim ljudima na zemlji.

Umnoži nam vjeru da te vidimo očima srca, očima vjere. Učvrsti nam ufanje da se u svim trenucima života oslanjam na tebe. Umnoži nam ljubav da tvojoj ljubavlju ljubimo ljudе oko nas. Daj nam svoga Duha, da tako živeći, jednom dođemo i pred tvoje proslavljenе lice u nebesima.

Gospodine, danas te molimo i za one muškarce i žene koji već sada na zemlji žive život budućega vijeka. Molimo za redovnike i redovnice; da oni budu tvoje živo lice na zemlji, koje će ljudima donositi svjetlo vjere, snagu ufanja i toplinu ljubavi. Učini ih Gospodine vjerodostojnim svjedocima tvoga poziva kojim si ih pozvao u sveta duhovna zvanja. Oni život posvećuju tebi na slavu po zavjetima čistoće, poslušnosti i siromaštva. Umnoži, Gospodine, broj redovnika i redovnica na zemlji i po njima pokaži svoje blago i milosrdno lice puno ljubavi prema svima nama.

Isus, klečimo pred tobom, mnogo je u nama nemira, strahova, sumnja, ali i pouzdanja u tvoju dobrotu i pomoć. Ništa ti nije skriveno. Ti Gospodine, daruj utjehu i snagu našim nestalnim i preplašenim srcima, otkrij nam svoje lice i mir nam svoj podari. Amen

Pjesma: „Ne boj se“ ili pjesma po vlastitom izboru

RAZMATRANJE

Kako prepoznati tvoje milostivo lice Isuse, da ga mogu odražavati u ovome svijetu? Kako biti tvoje lice, Gospodine, tvoja slika na koju sam stvoren? Otkrivaš nam se u svetim Evanđeljima, ali to nam lice odražava mnoštvo slabosti.

Kakvo iznenađenje! Isus ima slabosti preko kojih nam otkriva svoje pravo lice. Slabosti preko kojih i nas Bog čini velikima i jakima. Slabosti po kojima trebamo i mi pronositi pravo lice Boga na čiju smo sliku stvorenii. Slabosti koje i mi moramo svjedočiti ovome svijetu.

Kratka šutnja

Isuse, kada si na križu bio razapet, čuo si glas desnog razbojnika: "Sjeti me se kada dođeš u svoje kraljevstvo!" Da smo mi bili na tvome mjestu, sigurno bih mu odgovorili: "Neću te zaboraviti, ali prije ćeš morati ispaštati za svoja zlodjela!". Naprotiv, Isuse, ti mu odgovaraš: "Još danas ćeš biti sa mnom u raju."

Isuse, zaboravio si grijeha toga čovjeka, kao i grijeha javne grešnice koja ti je pomazala noge i otirala ih svojom kosom.

Jednako tako si zaboravio sva zatajenja koja su izašla iz usta apostola Petra, kojega postavljaš na čelo apostolskog zbara. Mnogo si puta Isus oprostio i zaboravio grijeha tolikih grešnika kojima si donio spasenje. Isuse, otkrivaš svoju veliku slabost; slabost lošeg pamćenje, jer zaboravljaš sve grijeha i nanesene uvrede.

Kratka šutnja

Isuse, tvoje pamćenje nije kao naše, koje se rado sjeća prošlih uvrjeda i grijeha. Isuse ti slabo pamtiš, jer ti uvijek praštaš. Praštaš svakome. Praštaš svaki grijeh i zaboravljaš sve što je bilo. Ti praštaš i nama u svetoj ispovijedi. Hvala ti za svaku svetu ispovijed i za svaki oprošteni grijeh. Hvala ti na sakramentu Svetog Reda i na svećenicima po kojima nam opraćaš grijeha. Molimo te da uvijek bude dovoljan broj svećenika koji će u tvoje ime opraćati grijeha. Pozovi mlade ljude u svećenstvo da u svim ispovijedima svjedoče tvoje milosrdno lice koje lako prašta i brzo sve zaboravlja. Hvala ti na slabom pamćenju, ali te molimo, da i mi budemo slaboga pamćenja prema svim ljudima koji se ogriješi o nas.

Pjesma: „Isuse volim te...“ ili pjesma po vlastitom izboru

Isuse, da si trebao polagati ispit iz matematike, sigurno bi pao na ispitu. Tvoje nepoznavanje računice dokazuje prispoloba o izgubljenoj ovci. Neki pastir je imao sto ovaca od kojih je jedna zalutala, i pastir bez oklijevanja ide u potragu za tom jednom ostavljući ostalih 99. Kad je nađe, uzima je na ramena i vraća se kući sav radostan. Znači li to, Isuse, da jedan vrijedi isto koliko i 99, možda čak i više? Čudna je ta Tvoja matematika.

Kratka šutnja

Isuse, divimo se tvojoj jednostavnosti i ljubavi prema grešnicima. U ljubavi prema grešnicima, ti se Gospodine ne daš nadvisiti.

Kad se radi o jednoj izgubljenoj ovci, ti se ne daš obeshrabriti od nikakvih rizika ili opasnosti. Hvala ti Gospodine na tolikoj ljubavi. Hvala ti za nepoznavanje matematike, jer tebi je čovjek grešnik najvažniji. Gospodine, svatko od nas je grešnik, što znači da smo

za tebe najvažniji ljudi. Molimo te, da i mi budemo prema grešnicima milosrdnoga srca koje ne osuđuje i ne dobacuje, već pomaže vratiti i spasiti izgubljeno. Molimo te da pozoveš i oduševiš mladiće i djevojke da u svetim duhovnim zvanjima pozivaju grešnike na obraćenje i da svojim životom osvajaju duše za Boga.

Pjesma: „Isuse trebam te...“ ili pjesma po vlastitom izboru

Svaki čovjek koji započinje neko veliko djelo, sprema najprije dobar program s puno primamljivih obećanja. Ništa od toga nema kod tebe Isuse. Tvoj plan je naizgled osuđen na propast. Obećavaš progona i osude onima koji te budu slijedili. Svojim apostolima, koji su sve ostavili zbog tebe, ne osiguravaš ni stan ni hranu, nego samo udjela u tvojem načinu života.

Vrhunac programa tvoga naslijedovanja je proglaš blaženstva: blaženi siromašni, zaplakani, blaženi progonjeni, radujte se kad vas progone u moje ime... Ali tvoji učenici su imali povjerenja u Tebe. Od tada do danas, kroz 2000. godina bilo je i bit će sve do kraja vremena onih koji imaju povjerenja u tebe Gospodine i koji su se zaputili u pustolovinu, naslijedujući Tebe svojim životom.

Kratka šutnja

Isuse, ti se ne povodiš za sigurnim analizama ili statistikama kada pozivaš čovjeka da te slijedi. Ti pozivaš čovjeka da se upusti u avanturu ako želi poći za tobom. Ali zahvaljujući upravo takvome duhu, svatko od nas može biti tvoj dostojan i vrijedan suradnik i prijatelj.

Dovoljno je gledati svece svih vremena koji sudjeluju u toj pustolovini. Nemaju ništa; ni telefona, ni velikih imanja, već samo povjerenje u tebe da im neće ništa nedostajati ako idu za tobom. Hvala ti Gospodine što si i nama podario povjerenje da gdje si Ti, tamo ćemo biti i mi, tvoji učenici.

Gospodine, pozovi u tu nezaboravnu avanturu, mnoštvo mladića i djevojaka, muškaraca i žena, da u svetim duhovnim zvanjima, kroz svećeništvo ili redovništvo svjedoče da su svi ljudi pozvani i da nema nepotrebnih i nesposobnih za Kraljevstvo Božje. Ti ne pozivaš kvalificirane, već pozvane kvalificiraš. Ne zoveš opremljene, već pozvane opremaš svojom milošću.

Pjesma: „Isuse daj nam mir...“ ili pjesma po vlastitom izboru

Isuse, tvoja slabost očituje se i u ekonomiji i financijama. Sjetimo se prispodobe o radnicima u vinogradu. Neki su počeli raditi ujutro, drugi u podne, neki pak u kasne sate, a na kraju svi dobivaju istu plaču. Da si Isuse upravitelj koje tvrtke, ona bi u kratko vrijeme dospjela u bankrot, jer tko je toliko nerazborit, da

plaća i onima, koji jedva da što rade? Jesi li se Isus prevario? Nisi. Ti si to namjerno učinio i tako nam tumačiš da sve što imamo, Božji je dar. Bog je nenadmašan u darivanju koje se ne vodi nikakvom računicom, već samo ljubavlju.

Kratka šutnja

Isuse, često si prisvajamo sve zasluge za ono što činimo. Sve svoje uspjehe pohlepljivo svojatamo i pripisujemo sebi, ali zato sve svoje neuspjehe uspješno prebacujemo na tebe. Svoje pouzdanje stavljamo u novac, imovinu, na naše talente, ali zaboravljamo da sve što imamo tvoj je dar. Sluga je samo upravitelj gospodareva imanja. Daj nam Gospodine svoga Duha da spoznamo da sve što imamo, i sve što smo primili, imamo zahvaljujući tvojoj neshvatljivoj velikodušnosti. Daj nam spoznati da je od svih životnih računa najvažniji onaj koji ćemo dati pred tvojim licem u vječnosti. Daj nam svijest da se treba bogatiti jedno u tebi, jer svi talenti koje si nam dao trebaju nas najprije bogatiti u Nebu, a ne samo na zemlji. Daj nam da mi budemo najveće bogatstvo tvoje Crkve.

Pjesma: „Isuse hvala ti...“ ili pjesma po vlastitom izboru

Isuse, tvoja se slabost očituje i u službi profesora. Kad bi ti provodio ispite ili nadgledao državnu maturu, bio bi odmah otpušten.

Zašto? Jer ti ne samo da otkrivaš učenicima pitanja, koja bi trebala biti stroga tajna, nego im daješ i točne odgovore. Ali Isuse, ti spremaš nas, svoje učenike, za onaj najvažniji, konačni ispit koji će biti pred Bogom na sudnjem danu. Rekao si nam koja će nam se pitanja postaviti na tome sudu: pitat će nas se, što smo učinili drugima, dobro ili zlo. Zato nam daješ odgovore, kako proći na tome ispit. Odgovore na ta pitanja će dati naš život ako bude isписан djelima ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Zato nam zapovijedaš da ljubimo jedni druge, kao što ti nas ljubiš.

kratka šutnja

Gospodine, zahvaljujemo ti što si tako loš profesor jer nam iz dana u dan otkriva pitanja i odgovore za veliki konačni ispit u času naše smrti. U svim svojim slabostima otkrivaš svoju ljubav prema nama grešnicima i samo ti je stalo do našeg spasenja. Twoji smo učenici Gospodine, i naša su srca puna sreće i mira, jer znademo da ćeš nas na kraju naših života uzeti k sebi gdje ćemo slaviti tvoje milosrđe kroz svu vječnost. Biti ćemo sretni vidjeti tebe Isuse sa svim tvojim slabostima, koje su, hvala Bogu, nepopravljive.

Pjesma: "Odlučio sam slijediti Krista" ili pjesma po vlastitom izboru

Gospodine Isuse, dok smo kroz evanđelja upoznali tvoje lice po tvojim „slabostima“, otkiva nam se tvoje jedino i pravo lice; lice koje se zove ljubav. Sve što si veličanstveno učinio za nas bilo je iz ljubavi. Stvorio si nas iz ljubavi, otkupio si nas svojom ljubavlju, i sa ljubavlju pratiš naš životni put, a na kraju puta nas čeka tvoja vječna ljubav. U tome je tajna naše vjere, Bog nas voli. On nas je prvi uzljubio. Iz toga se rađaju sva naša dobra djela koja su odgovor na tu ljubav.

Isuse, tvoja ljubav nema ovozemaljskih mjerila. Nauči nas ljubiti tvojom ljubavlju, da sva naša djela mjerimo vječnom računicom. Daj nam da u našem životnom zanimanju ili u svetim duhovnim zvanjima odražavamo sliku tebe koji si ljubav sama.

Kratka tišina

Molitva za duhovna zvanja

**Gospodine Isuse Kriste,
Ti si Put, Istina i Život,
pozovi u svoju službu
mladiće i djevojke
koji te traže i pitaju:
„Učitelju, gdje stanuješ?“
Objavi im svoju volju
i podaj hrabrosti da se
odazovu Tvome pozivu.
Pošalji, Gospodine, svojoj Crkvi
novih radnika
koji će svojom vjernošću,
svetošću i jakošću
obnoviti lice zemlje.
Utvrdi u vjeri, nadi i ljubavi
sve one koji se već odazvaše
Tvome pozivu.
Neka nas sve prosvjetljuje,
jača i upravlja Tvoj Duh,
da budemo sol zemlje
i svjetlo svijeta.
Amen
Na tu nakanu molimo: Oče naš, Slava Ocu...**

Divnoj dakle... blagoslov sa Presvetim.... Pohvale Božjem imenu.... Pjesma po vlastitom izboru

Svijećnica**sadržaj**

Uvod u Euharistijsko slavlje _____ str.2

Prijedlog za propovijed _____ str.3

Molitva vjernika _____ str.6

Priča jedne svijeće (meditacija) _____ str.7

Euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja _____ str.9